

Givende å være instruktørtannlege

Det er mange gode grunner til å være instruktørtannlege ved de odontologiske lærestedene. Det er ikke for ingenting at mange fortsetter i årevis.

Ved Det odontologiske fakultet i Oslo er det nesten 70 instruktører, bare på voksenklinikken. De fleste jobber én dag i uken, og flere har vært der i mange år, forteller universitetslektor Kjetil Reppen, som deler sin arbeidsuke mellom privat praksis i Oslo og klinikken i Geitmyrsveien. Han begynte selv som instruktør der i 1974, og jobbet som det i ti år – i første omgang. Etter en pause kom han tilbake i 1996 og var instruktørtannlege igjen, helt til han ble ansatt som universitetslektor i kariologi for fire år siden. Reppen var også klinikk-sjef ved Oslofakultetet i en overgangsperiode, mellom to ansettelse i denne stillingen.

– Hva vil du fremheve som det beste ved å være instruktørtannlege?

– Det er mange ting som samlet sett gjør det til en svært positiv ting å være instruktør ved fakultetet. For det første blir man del av et stort miljø. Man har alltid noen å diskutere faglige spørsmål med, og man får god peiling på hvor man selv befinner seg, faglig sett. Det er en kombinasjonen av et faglig og sosialt fellesskap, som ikke minst understrekes når fagområdet kariologi har sin årlige vintersamling på Geilo, sammen med Bergens-, og etter hvert også Tromsømiljøet. I år er det ikke mindre enn 70 påmeldte deltakere til samlingen på Geilo.

Ved siden av egne kveldskurs både høst og vår for instruktørene, er det alltid forelesninger og annet påfyll å forsyne seg av for den som er sulten på ny lærdom. Det er her ved fakultetet det skjer, og de som har kontakt med dette miljøet vil alltid ha tilgang til noe verdifullt.

Kjetil Reppen anbefaler rollen som instruktørtannlege for erfarne kolleger som ønsker et faglig fellesskap på toppnivå.

Erfaring kreves

– Hvem er den ideelle instruktør?

– Den ideelle instruktør er en tannlege som har jobbet en stund. Siden en viss erfaring er nødvendig, bør man ha jobbet i minst tre år etter endt tannlegeutdanning, før man blir instruktør. Jeg pleier også å si at man ikke bør være instruktør for dem man har vært student samtidig med.

De som finner seg best til rette i instruktørrollen, er de som har jobbet en del år, og som ikke bare er opptatt av å tjene mest mulig penger hver dag, men heller ser verdien i det som dette miljøet har å gi. Å være instruktør er en berikende avveksling fra det å stå i egen praksis, og jeg tror det gir påfyll som gjør at man ikke så lett går lei.

Jeg synes også at man bør sette av

minst én hel dag i uken til å være instruktør. Det blir mer ro over det hvis man får tid til å spise lunsj med kolleger, og anledning til å snakke og diskutere. Med andre ord anbefaler jeg å senke skuldrene litt, fremfor å haste inn og gjøre unna en halvdagsøkt, slik enkelte instruktører gjør.

– Kreves det noen pedagogisk eller odontologisk spesialkompetanse for å være instruktør?

– På voksenklinikken, der vi underviser i periodonti, endodonti, protetikk og kariologi, kreves det ingenting utover å være allmenntannlege. Noen av instruktørene har riktignok spesialkompetanse, eller er under videreutdanning, men de fleste er vanlige allmennpraktikere. På barneavdelingen, kjeveortopedien, røntgen og kirurgen er det annerledes, og de som er der, har

som oftest spesiell kompetanse eller er egnet av andre grunner.

Trenger alltid gode instruktører

– Trenger dere flere instruktører til voksenklinikken nå?

– Bemanningssituasjonen er i grunnen god. Men vi vil gjerne ha kontakt med flere potensielle instruktører. I og med at vi er så mange, er det alltid noen som slutter, blir syke eller søker permisjon. Så det er stadig behov for et tilsig av nye interesserte kolleger, som vil være med på laget.

– Hva kreves for å bli instruktør?

– Det vi krever er vilje og evne til å formidle det vi ønsker at studentene skal lære. Det går an å være instruktør i et av de fire fagområdene, hvis en har spesiell interesse for perio, endo, protetik eller kariologi, og det er like fullt mulig å være allmenninstruktør, og dekke alle områdene. Vi har gode håndbøker for alle fagområdene, der alle prosedyrer og materialer er beskrevet. Når en ny instruktør begynner, sørger vi for at han eller hun får en annen instruktør som veileder og sam-

arbeidspartner den første tiden. Instituttledelsen er interessert i at folk som jobber her, skal ha det bra, og alt er godt tilrettelagt for samarbeid mellom fagfeltene på klinikken. Dessuten gjør det faste klinikkpersonalet en kjempejobb for at alt skal gli godt i hverdagen.

– Hvordan foregår arbeidet som instruktør?

– Hvert kull er på rundt 30 studenter. Hver instruktør har ansvar for 5–6 studenter og veileder dem under deres arbeid. Hver student behandler som regel én pasient per økt, og øktene går fra kl. 9 til 12 og fra kl. 13 til 16.

Behandlingen går ikke raskere enn at instruktøren fint klarer å følge med på alle, og få alle i mål til en sluttført behandling. Med mange kolleger til stede, er det også alltid noen å spørre hvis en er i tvil. I denne jobben foregår det læring hele tiden, enten en er student eller instruktør. Og en ting som i hvert fall er sikkert, er at en blir mye sikrere på seg selv som tannlege ved å jobbe som instruktør.

– Hva skal tannleger som har lyst til å bli instruktør, gjøre?

– Det de skal gjøre, er å skrive en kortfattet søknad og sende den sammen med en kort CV til klinikkssjef Tom Barkvoll her ved Oslofakultetet. Jeg vil gjerne legge til at vi har instruktører ikke bare fra Osloområdet, men ganske mange som reiser flerfol-dige mil for å jobbe en dag eller to i uken. For dem som synes at reiseveien blir for lang, er kanskje ett av de andre lærestedene mer aktuelt, hvis de befinner seg nærmere Bergen eller Tromsø.

– De som kommer i betraktning her i Oslo, vil bli innkalt til et intervju, før de eventuelt kommer inn i systemet og kan begynne å jobbe når vi trenger folk. Det hele er ganske uformelt og helt ufarlig. Hvis noen har spørsmål etter å ha lest dette, kan de gjerne henvende seg på e-post til meg på min adresse kreppen@odont.uio.no, inviterer Kjetil Reppen, som føler seg ytterst privilegert i sin delte tilværelse med privat praksis og jobb ved Det odontologiske fakultet i Oslo.

Tekst og foto: Ellen Beate Dyvi